

KÖZBESZERZÉSI HATÓSÁG
KÖZBESZERZÉSI DÖNTŐBIZOTTSÁG

1026 Budapest, Riadó u. 5.

Tel.: 06-1/882-8594

Elektronikus kapcsolattartás: kozbeszerzes.hu

Az ügy iktatószáma: D.347/12/2023.

A tanács tagjai: Dr. Fáry Zoltán közbeszerzési biztos, az eljáró tanács elnöke, Söpkéz Gusztávné közbeszerzési biztos, Dr. Kriston Kinga közbeszerzési biztos

A kérelmező: Innomedical Trade Kft. (Budapest, Szabó József utca 12.)

A kérelmező képviselője: Dr. Polgárdi Gábor ügyvéd
(Budapest, Bimbó út 63. mfsz. 5.)

Az ajánlatkérő: Digitális Kormányzati Ügynökség Zrt.
(Budapest, Váci út 37.)

Az ajánlatkérő képviselője: Rácz Gabriella és Dr. Kovács Anita felelős
akkreditált közbeszerzési szaktanácsadók

A közbeszerzés tárgya, értéke: Vitális paraméterek eszközcsoport IV. (NNK-XVII.) 4. rész, 494.360.000.000.-Ft

A Közbeszerzési Döntőbizottság (a továbbiakban: Döntőbizottság) a Közbeszerzési Hatóság nevében meghozta az alábbi

H A T Á R O Z A T –ot.

A Döntőbizottság a jogorvoslati kérelmet elutasítja.

A jogorvoslati eljárás során felmerült költségeiket az ügyfelek maguk viselik.

A határozat ellen fellebbezésnek nincs helye. A határozat ellen a Fővárosi Törvényszék előtt közigazgatási per indítható annak kézbesítésétől számított tizenöt napon belül. A keresetlevelet Fővárosi Törvényszékhez címezve, de kizárólag a Döntőbizottsághoz kell elektronikus úton benyújtani. A keresetlevél benyújtásának a határozat végrehajtására/közigazgatási cselekmény hatályosulására nincs halasztó hatálya.

I N D O K O L Á S

A jogorvoslat alapjául szolgáló tényállás

1. Az ajánlatkérő a 2021. október 20-án feladott és az Európai Unió Hivatalos Lapjában a 2021/S 207-541039. számú hirdetmény útján dinamikus beszerzési rendszer (a továbbiakban: DBR) létrehozása céljából közbeszerzési eljárást indított (EKR001198852021). Az előbbi közbeszerzés alapján létrehozott DBR-re hivatkozással 2023. július 31-én az ajánlatkérő ajánlattételi felhívást küldött a DBR résztvevői, köztük a kérelmező számára is „Vitális paraméterek eszközcsoport IV. (NNK-XVII.)” tárgyban (EKR000532422023). A

közbeszerzés 4. részének tárgyát „Sürgősségi automata defibrillátor gyerek összesen 400 db.” képezte. Az értékelés szempontja a Kbt. 76. § (2) bekezdésének a) pontja szerinti legalacsonyabb ár volt. A közbeszerzés 4. részét érintően hat ajánlattevő nyújtott be ajánlatot, köztük a kérelmező is nettó 278.000.000.-Ft ajánlati árral. A bontási jegyzőkönyvben az ajánlatkérő közölte a rendelkezésre álló anyagi fedezet összegét is, amely megegyezett a becsült értékkel.

2. Az ajánlatkérő 2023. május 5-én indokolást kért többek között a kérelmezőtől is az alábbiak szerint:

„Kérjük Ajánlattevőt, hogy cégszerű nyilatkozat formájában adjon objektív indokolást a megajánlott összesített nettó ajánlati árra vonatkozóan, valamennyi releváns költség bemutatásával, így például: [...]

- a szerződéses ellenértékre vetített adók, adott esetben vámok (pl. helyi iparüzési adó, társasági adó, rehabilitációs hozzájárulás, innovációs járulék, vámköltség, stb.); [...]
- a szerződés teljesítéséhez kapcsolódó tervezett üzleti haszon, nyereség;
- és minden olyan további költség, amely nem került nevesítésre, azonban jelen közbeszerzési eljárás eredményeként megkötött szerződés teljesítése során ajánlattevő a fenti értékelési szempontra tett megajánlása esetében számolt.”

3. A kérelmező határidőben előterjesztett indokolását üzleti titokká nyilvánította, abban a szerződés ellenértékére vetített adók költségelem önállóan nem került szerepeltetésre, annak 6. oldalán ugyanakkor a várható nettó nyereség százalékos mértékben és összegszerűen is feltüntetésre került.

4. Az ajánlatkérő 2023. június 23-án kiegészítő indokolást (a továbbiakban: 1. kiegészítő indokoláskérés) kért a kérelmezőtől, amelyben az alábbiak is szerepeltek:

„7. Adók:

Kérjük kiegészítő indokolás keretében a projekthez tartozó adók, a szerződéses ellenértékre vetített adók, adott esetben vámok (pl. helyi iparüzési adó, társasági adó, rehabilitációs hozzájárulás, innovációs járulék, vámköltség, stb.) bemutatását.”

5. A kérelmező határidőben előterjesztett kiegészítő indoklását (a továbbiakban: 1. kiegészítő indoklás) üzleti titokká nyilvánította, azonban annak 20. oldalán tételesen, számszerűsítve mutatta be az iparüzési, társasági adó, innovációs járulék mértékét, összegét, az alábbi megjegyzéssel:

„A projekthez tartozó adók, a szerződéses ellenértékre vetített adók a korábban benyújtott áringoklásunkban nem kerültek elszámolásra, mivel a projektből érkező, adózás előtti várható nettó nyereség került kimutatásra. A nyereség fedezetet nyújt az eredményt terhelő adókra, melyek pontos összege (TAO, HIPA, innovációs járulék) az üzleti év zárásával lesznek véglegesek.”

6. Az ajánlatkérő 2023. július 14-én ismét kiegészítő indokolást (a továbbiakban: 2. kiegészítő indokoláskérés) kért a kérelmezőtől az alábbiak szerint:

„Ajánlatkérő számára nem egyértelmű, hogy ajánlattevő által benyújtott kiegészítő áringoklás 20. oldalán szereplő indoklásban ajánlattevő pontosan mit ért „a projektből érkező, adózás előtti várható nettó nyereség” alatt. Kérjük Ajánlattevőt, hogy cégszerű nyilatkozat formájában szíveskedjen megjelölni, hogy a számvitelről szóló 2000. évi C. törvényben rögzített mely fogalmat érti „a projektből érkező, adózás előtti várható nettó nyereség” alatt. Kérjük továbbá cégszerű nyilatkozat formájában megadni, hogy a 20. oldalon levezetett adók, adott esetben vámok (pl. helyi iparüzési adó, társasági adó, rehabilitációs hozzájárulás,

innovációs járulék, vámköltés, stb.) az árándoklás 6. oldalán bemutatott költségkalkuláció (nyereségkimutatás) mely során, milyen mértékben kerültek elszámolásra, illetve, hogy a megjelölt adók/vámok fizetési kötelezettségét az árájánlatban, illetve az ajánlati ár kalkulációjakor figyelembe vették-e.”

7. A kérelmező határidőben előterjesztett kiegészítő indoklását (a továbbiakban: 2. kiegészítő indoklás) üzleti titokká nyilvánította, abban azonban az alábbiakat közölte:
 „[...] nyilatkozom, hogy „a projektből érkező, adózás előtti várható nettó nyereség” alatt az alábbiakat értjük: A projekt, az az ajánlatban szereplő készülékek árkalkulációjánál kiemelten a projekt közvetlen költségeivel (beszerzési ár, raktározás, logisztikai, szállítási, bér jellegű stb..) kalkuláltunk. Azon közvetett költségek (társasági adó, iparüzési adó, innovációs járulék, rehabilitációs hozzájárulás), amelyek év közben nem pontosan meghatározhatók, ezen projektre nem kerültek felosztásra, azaz árándoklás 6. oldalán az a várható nettó nyereség lett kimutatva, amelyből a közvetett költségek (társasági adó, iparüzési adó, innovációs járulék, rehabilitációs hozzájárulás) nem kerültek levonásra. Ezen közvetett költségekre fedezet nyújt a projekt nyeresége. Továbbá nyilatkozom, hogy a kiegészítő árándoklás 20. oldalán levezetett adók (társasági adó előzetes [...], helyi iparüzési adó előzetes [...], innovációs járulék előzetes [...]) az árándoklás 6. oldalán bemutatott költségkalkulációban (nyereségszámítás) nem kerültek elszámolásra. A kiegészítő árándoklás 20. oldalán szereplő adók összegei az üzleti év végén lesznek véglegesek. Az évközi előzetes kalkuláció [...] jelentős eltérést mutathat az üzleti év végén kalkulált valóstól az adóalapot növelő és csökkentő tételek miatt. Amennyiben a kiegészítő árándoklás 20. oldalán szereplő, előzetesen kalkulált adókat [...] érvényesítjük az árkalkulációban/nyereségszámításban, akkor az árándoklás 6. oldalán kimutatott [...] % nyereség (költség alapú) [...] %-ra (költség alapú) módosul, mely a kereskedelemben elfogadott árrés.”

8. Az ajánlatkérő a 2023. augusztus 7-én a kérelmező részére megküldött közbenső döntésével érvénytelenné nyilvánította a kérelmező ajánlatát az alábbi indokokkal:

„Az Innomedical Trade Egészségügyi Műszaki Szolgáltató és Kereskedelmi Korlátolt Felelősségű Társaság ajánlata ajánlata a Bírálóbizottság álláspontja alapján a Kbt. 73. § (2) bekezdés alapján érvénytelen az alábbiakra tekintettel. [...]

Ajánlatkérő 2023. május 05. napján a Kbt. 72. §-a alapján a többi ajánlattevő egyidejű értesítése mellett aránytalanul alacsony ár indoklás kérést küldött ki az Innomedical Trade Egészségügyi Műszaki Szolgáltató és Kereskedelmi Korlátolt Felelősségű Társaság ajánlattevő részére, melyben felhívta a figyelmet arra, hogy amennyiben ajánlattevő egyáltalán nem nyújt be indoklást, úgy az ajánlat érvénytelennek minősül. Az indoklás kérésben megadott határidőig, azaz 2023. május 11. napján 12:00 óráig ajánlattevő benyújtotta árándoklását. [...]

Ajánlatkérő a benyújtott árándoklásokat megvizsgálta, hogy szükséges-e a Kbt. 72. § (3) bekezdése szerinti kiegészítő árándokláskérés alkalmazása és megállapította, hogy az szükséges.

Ajánlatkérő 2023. június 23. napján kiegészítő árándoklás kérésben kérte Ajánlattevőtől a kiegészítő indoklás keretében a projekthez tartozó adók, a szerződéses ellenértékre vetített adók, adott esetben vámok (pl. helyi iparüzési adó, társasági adó, rehabilitációs hozzájárulás, innovációs járulék, vámköltés, stb.) bemutatását, továbbá kérte ajánlattevőt, hogy szíveskedjen részletesen bemutatni, és objektív adatokkal alátámasztani a következő költségelemeket: raktározás, csomagolás, logisztikai és szállítási költségek, bér jellegű költségek, menedzsment költsége, és a szerződés teljesítéséhez kapcsolódó közvetett költségek.

A kiegészítő indoklás kérsben megadott határidőig, azaz 2023. június 29. napján 13:00 óráig ajánlattevő benyújtotta kiegészítő árandoklását.

A benyújtott kiegészítő árandoklásában Ajánlattevő bemutatta az adók költségelem kalkulációját, azonban akként nyilatkozott (kiegészítő árandoklás 20. oldal), hogy a projekthez tartozó adók a korábban benyújtott árandoklásban nem kerültek elszámolásra, mivel a projektből érkező, adózás előtt várható nettó nyereség került kimutatásra, a nyereség fedezetet nyújt az eredményt terhelő adókra, melyek a pontos összege (TAO, HIPA, innovációs járulék) az üzleti év zárásával lesznek véglegesek.

A fentiek alapján Ajánlatkérő a benyújtott árandoklás megvizsgálása után megállapította, hogy a Kbt. 72. § (3) bekezdése szerinti további kiegészítő árandokláskérés alkalmazása szükséges.

Ajánlatkérő 2023. július 17. napján további kiegészítő árandokolást (2. számú kiegészítő árandoklás kérés) kért ajánlattevőtől, melyben rögzítette, hogy Ajánlatkérő számára nem egyértelmű, hogy ajánlattevő által benyújtott kiegészítő árandoklás 20. oldalán szereplő indoklásban ajánlattevő pontosan mit ért „a projektből érkező, adózás előtti várható nettó nyereség” alatt. Ajánlatkérő 2. számú kiegészítő árandoklás kérsben kérte Ajánlattevőt, hogy cégszerű nyilatkozat formájában szíveskedjen megjelölni, hogy a számvitelről szóló 2000. évi C. törvényben rögzített mely fogalmat érti „a projektből érkező, adózás előtti várható nettó nyereség” alatt, kérte továbbá cégszerű nyilatkozat formájában megadni, hogy a 20. oldalon levezetett adók, adott esetben vámok (pl. helyi iparüzési adó, társasági adó, rehabilitációs hozzájárulás, innovációs járulék, vámköltség, stb.) az árandoklás 6. oldalán bemutatott költségkalkuláció (nyereségkimutatás) mely során, milyen mértékben kerültek elszámolásra, illetve, hogy a megjelölt adók/vámok fizetési kötelezettségét az árajánlatban, illetve az ajánlati ár kalkulációjakor figyelembe vették-e.

A 2. számú kiegészítő indoklás kérsben megadott határidőig, azaz 2023. július 20. napján 10:00 óráig ajánlattevő benyújtotta 2. számú kiegészítő árandoklását, melyben a fenti kérdésekre az Ajánlattevő részletesen és pontosan kifejtette, hogy az általa az árandoklásban benyújtott költségek között sem a vállalkozás közvetett költségei, sem az adók és járulékok nem kerültek levonásra, mivel azok „év közben pontosan nem meghatározhatóak”, és „Ezen közvetett költségekre fedezetet nyújt a projekt nyeresége.”

Ajánlatkérő álláspontja szerint Ajánlattevő ajánlata érvénytelen, tekintettel arra, hogy a nyereség nem képezheti az eredeti árandoklásban nem megfelelően kalkulált költségek forrását, továbbá a nyereség körében nincs lehetőség költségek elszámolására, mivel azokat ott kell elszámolni, ahol azok felmerülnek. [...]

Ezen túl a kiegészítő árandoklás-kérsben Ajánlatkérő feltett egy arra vonatkozó kérdést, hogy mit ért az Ajánlattevő adózás előtti várható nettó nyereség alatt a Számviteli törvény fogalomkészletének használatával. Az indoklás alapján megállapításra került, hogy Ajánlattevő a közvetlen költségeket értette ez alatt a fogalom alatt, amely nem azonos a nyereséggel. Figyelemmel arra, hogy a számvitelről szóló 2000. évi C. tv.-ben több helyen rögzítésre került (többek között a 37. § (1) bekezdésében is), hogy a nyereségen „az üzleti év adózott eredményét” kell érteni, ennek megfelelően nem értelmezhető az az indoklás, hogy az adók majd az adózott eredményből kerülnek levonásra.

A Közbeszerzési Döntőbizottság a D.417/19/2022. számú határozatában kimondta, hogy a kiegészítő indoklás nem szolgál alapul a nem megfelelően képzett vagy nem megfelelően bemutatott költségek korrigálására. A nem megfelelően kalkulált költségek pótlására nem szolgálhat az üzleti eredményként, nyereségként megjelölt tétel. A Döntőbizottság és bíróság kialakult álláspontja szerint a nyereség nem képezheti előre meghatározott, de rosszul kalkulált költségek forrását (103.K.700.964/2018/9.).

A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 15. § (3) és (7) bekezdésében előírt valódiság elvére és összemérés elvére utalva az indokolásban minden költséget ott kell kalkulálni, ahol az ténylegesen felmerül, ellenkező esetben a keresztfinanszírozás tervezésével az indokolás nem minősülhet objektív alapúnak. A keresztfinanszírozás tilalmára tekintettel az adott költségeket a felmerülésük helye szerint, a felmerülés tárgya szerinti költségelemben szükséges kalkulálni.

Ugyanezen megállapítások fennállnak a társasági adó esetében is. A jogszabályok által előírt kötelező adókkal az ajánlattevőnek számolnia kell, az felmerülő költségként terheli az ajánlattevőt a szerződés teljesítése során, így kalkulálni szükséges az adók költségeivel az ajánlati ár megajánlása során. Mind az iparüzési adó (A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény 39. § (1) bekezdése, 40. § (1) bekezdése alapján), mind a társasági adó (A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 1. § (1) bekezdése, 5. § (1) 26 bekezdése alapján) fizetési kötelezettség jogszabályon alapul, a konkrét projektekre vetítve kiszámítható, kalkulálható. A kérelmező indokolásában nem mutatott be a társasági adó tekintetében képzett költséget, így az indokolás alapján az állapítható meg, hogy azon költséggel nem kalkulált. Majd a kiegészítő indokolásban a kérelmező az üzleti eredmény tételsorba számította be a társasági adó mértékét, külön költségtételt képzett a társasági adó tekintetében és a feltüntetett összeget az üzleti eredmény értékéből levonta. Az adóköltséget az ajánlattevő az üzleti eredmény terhére nem számolhatja el, mivel az más célra kalkulált költség. A nem megfelelően kalkulált költségek pótlására nem szolgálhat az üzleti eredményként, nyereségként megjelölt tétel. A Döntőbizottság és bíróság kialakult álláspontja szerint a nyereség nem képezheti előre meghatározott, de rosszul kalkulált költségek forrását. A keresztfinanszírozás tilalmára tekintettel az adott költségeket a felmerülésük helye szerint, felmerülés tárgya szerinti költségelemben szükséges kalkulálni.

Az indokolás meg nem felelősége nem csak akkor állapítható meg, ha a megajánlott ár aránytalanul alacsony, hanem akkor is, ha az indokolás az adatok változtatása miatt nem megfelelő (103.K.700.175/2019.).

A fentiek alapján a Döntőbizottság megállapította, hogy a kérelmező indokolásában, kiegészítő indokolásában nem tudta megalapozottan alátámasztani az aránytalanul alacsony árát. A költség hiányosság orvoslására nem vehető igénybe a kiegészítő indokolásadás, mert az a megadott adatok tekintetében szolgálhat további, kiegészítő információval, hiányzó tételek pótlására nincs lehetőség a Kbt. szabályai szerint. A kérelmező ajánlata kapcsán ezért az ajánlatkérő megalapozottan állapította meg, hogy az érvénytelen a Kbt. 73. § (2) bekezdése szerint.

Ajánlattevő a 2. számú kiegészítő árándoklásban benyújtott 2023.07.19. napján kelt nyilatkozatában egyértelműen lenyilatkozta, hogy a korábban benyújtott árándoklása nem tartalmazott minden költséget: „azon közvetett költségek (társasági adó, iparüzési adó, innovációs járulék, rehabilitációs járulék) amelyek év közben nem pontosan meghatározhatóak, ezen projektekre nem kerültek felosztásra”, valamint, hogy ezeket a költségeket a nyereség terhére kívánta elszámolni. Nyilatkozata szerint a kiegészítő árándoklás 20. oldalán (költségkalkuláció-(nyereségszámítás)) sem kerültek ezen költségek elszámolásra, így a figyelembe vett költségek az Ajánlatkérő nyilatkozata szerint sem teljeskörűek.

Fentiek alapján az a gyakorlat, mely szerint az eredeti árándoklásban nem kalkulált költségek forrásául ajánlattevő a nyereséget határozza meg, nem elfogadható.

Ajánlattevő ajánlata fentiek tekintetében, nem megfelelő ajánlattevői indoklásra tekintettel aránytalanul alacsony ellenszolgáltatást tartalmaz.”

A jogorvoslati kérelem

9. A kérelmező a 2023. augusztus 22-én benyújtott jogorvoslati kérelmében nyilatkozott, hogy a jogsértés 2023. augusztus 4-én történt meg és arról a Kbt. 148. § (7) bekezdés a) pontja alapján 2023. augusztus 7-én szerzett tudomást. Kifejtette, hogy álláspontja szerint az ajánlatkérő az ajánlatát a Kbt. 72. § (3) bekezdése, a Kbt. 73. § (2) bekezdése, illetve a Kbt. 69. § (1) – (3) bekezdései megsértésével nyilvánította érvénytelenné. Kérte a jogsértés megállapítását és az ajánlatkérő kötelezését költségei megtérítésére, valamint a közbeszerzési eljárás felfüggesztését, igazolta 2.471.800.-Ft igazgatási szolgáltatási díj megfizetését.

10. Ismertette a releváns tényállási elemeket, majd kifejtette, hogy az ajánlatkérő az indokoláskérésében azt is kérte, hogy „a számításokat táblázatos formában levezetve (pl. excel mellékletként mellékelve)” nyújtsa be, melynek határidőben és teljes körűen eleget tett. Az indokoláskérésben az ajánlatkérő „a szerződés teljesítéséhez kapcsolódó tervezett üzleti haszon, nyereség”-re vonatkozóan kér információt, indokolásában részletesen kitért arra, hogy az adott ügylet során mekkora a várható üzleti haszna és nyeresége. Ezt követően az ajánlatkérő az 1. kiegészítő indokoláskérésében már nyilatkozati – és nem táblázatos formában – kérte a költségelemek további bemutatását, melynek ismételten határidőben és teljes körűen eleget tett. Az 1. kiegészítő indokoláskérésben az ajánlatkérő kérte „a projekthez tartozó adók, a szerződéses ellenértékre vetített adók, adott esetben vámok (pl. helyi iparüzési adó, társasági adó, rehabilitációs hozzájárulás, innovációs járulék, vám költség, stb.) bemutatását”. A kérelmező az 1. kiegészítő indoklása 20. oldalán részletesen kitért arra, hogy az adott ügylet során milyen adók, vámok, járulékok várhatók, megjelölte az adók, vámok, járulékok mértékét, és költségelem kalkulációt végzett. Kiemelte, hogy az indokoláskérésben az ajánlatkérő az „üzleti haszon, nyereség” tekintetében kért további információkat és felvilágosítást, míg az 1. kiegészítő indokoláskérésben az adók bemutatására, és az év végi, a számviteli törvény szerinti kalkulált adózás utáni nyereségről. Hangsúlyozta, hogy ezen adatok csupán kalkulált adatok, hiszen az adók számszerű pontos értéke – nem összekeverendő a mértékével – az üzleti év zárásával lesz végleges. Mindenesetre az már jelen pillanatban leszögezhető, és okiratokkal bizonyítható, hogy az ajánlatkérő az indoklaskérésében és az 1. kiegészítő indoklaskérésében különböző számokra, adatokra, információkra kért adatközlést, és a későbbiekben ezen eltérő kérések összemosásával vont le téves következtetést. A kérelmező felhívta a figyelmet, hogy az 1. kiegészítő indoklás részletezettsége értelemszerűen nem haladhatja meg a vonatkozó felhívásban elvárt részletezettségi szintet. Az ajánlatkérő nem telepítheti át az ajánlattevőkre annak felelősségét, hogy az elő nem írt elvárásait valamilyen módon kikövetkeztessék és értelemszerűen az érvénytelenség következményét sem fűzheti ennek elmaradásához.

11. Ezt követően a kérelmező ismertette az ajánlatkérő 2. kiegészítő indokoláskérését, amely szerinte az ajánlatkérő által vélt, de nem valós, általa generált ellentmondás feloldására irányult. Előadta, hogy a 2. kiegészítő indokolást határidőben és teljes körűen benyújtotta. Álláspontja szerint összességében elmondható, hogy az ajánlatban megjelölt üzleti haszon és nyereség bőségesen fedezetet nyújt a kiegészítő indoklás 20. oldalán szereplő, előzetesen kalkulált adók befizetésére. A kérelmező ajánlatában pontosan megjelölésre került a beszerzési nettó ár, az ügylet során felmerülő költségek, és az ügylet során realizált költség alapú nyereség, ennek alapján rögzítette (költség alapú) üzleti nyereségét százalékos formában, mely a kereskedelemben elfogadott árrés. Arra vonatkozóan a kérelmező nem rendelkezett információval, hogy a többi ajánlattevő mekkora árréssel dolgozik, azonban elmondható, hogy ajánlata a beszerzési árra figyelemmel nem mondható aránytalanul

alacsonynak, inkább arra enged következtetni, hogy a versenytársak aránytalanul magas árréssel dolgoznak.

12. Minden adatszolgáltatásnak határidőben eleget tett, álláspontja szerint igazolta, hogy a beszerzési árra tekintettel nem aránytalanul alacsony az ajánlati ár, az üzleti haszon, nyereség bőségesen fedezetet nyújt az év végén a számviteli jogszabályok alapján befizetendő adók és egyéb adó jellegű költségek befizetésére, tehát kalkulált ezen költségekkel az árrés kialakítása során, így elmondható, hogy az ajánlatkérő támadott döntése jogszabály és iratellenes.

Az ajánlatkérő nyilatkozatai

13. Az ajánlatkérő kérte az alaptalan jogorvoslati kérelem elutasítását.

14. Ismertette a Kbt. irányadó előírásait, majd kifejtette, hogy az ajánlatkérőnek nem csak lehetősége, hanem kötelezettsége is a bírálókat során megvizsgálni, hogy az ajánlat a megkötni tervezett szerződés tárgyára figyelemmel aránytalanul alacsony összeget tartalmaz-e, és köteles érvénytelennek nyilvánítani az ajánlatot, ha a közölt információk nem indokolják megfelelően, hogy a szerződés az adott áron vagy költséggel teljesíthető. Ismertette az indokoláskérései tartalmát, majd, hogy a kérelmező az indokolása „Elkülönített rész” dokumentum 5. oldalán nyilatkozott a „Várható nettó nyereség (költség alapú) százalékos mértékéről, valamint a 6. oldalon csatolt (táblázat) 1. során feltüntette a termékek beszerzési árát, ennek az „Egyéb felmerülő költségek (nettó)” oszlopában tételesen, összegszerűen felsorolta az „Egyéb költségek”-et. Ismertette, hogy az „Elkülönített rész” 6. oldal „Nyereségszámítás” megnevezésű dokumentum ezután egy összesítőt tartalmaz, a beszerzési nettó árat a fenti egyéb költségekkel összesítve, majd külön soron az ajánlati árat és külön soron a várható nettó nyereséget feltüntetve. Az indoklás alapján megvizsgálta, hogy szükséges-e a Kbt. 72. § (3) bekezdése szerinti kiegészítő indokoláskérés alkalmazása és megállapította, hogy igen. Egyes, az indokláskérésben kért költségelemek nem kerültek részletesen bemutatásra, illetve egyes költségek nem kerültek alátámasztásra, többek között egyértelműen megállapítható volt, hogy az indokláskérésben kért „a szerződéses ellenértékre vetített adók, adott esetben vámok (pl. helyi iparüzési adó, társasági adó, rehabilitációs hozzájárulás, innovációs járulék, vámköltség, stb.)” a benyújtott indoklás egyik során sem kerültek feltüntetésre. Előadta az ajánlatkérő, hogy az 1. kiegészítő indoklásban a kérelmező bemutatta az „Adók költségelem kalkulációját”, részletesen lebontva külön a „Projekt árbevétele”, a „Projekt költsége” összegszerűen, ezen összegek megegyeznek az indoklásban is bemutatott „Ajánlati ár nettó” és az „Egyéb költségek összesen” sorokon szereplő tételekkel. Mindettől elkülönítve, külön soron szerepeltette a kérelmező a társasági adó, a helyi iparüzési adó és az innovációs járulék előzetes kalkulációját, szintén összegszerűen, jelezve, hogy rehabilitációs hozzájárulási, vámköltség fizetési kötelezettség nem merül fel a projekttel kapcsolatban. Nyilatkozott, hogy „A projekthez tartozó adók a korábban benyújtott árindoklásunkban nem kerültek elszámolásra, mivel a projektből érkező, adózás előtt várható nettó nyereség került kimutatásra, a nyereség fedezetet nyújt az eredményt terhelő adókra, melyek pontos összege (TAO, HIPA, innovációs járulék) az üzleti év zárásával lesznek véglegesek.”

15. Az ajánlatkérő ezt követően további kiegészítő indokolást kért, vitatta a kérelmező azon jogorvoslati kérelmében kifejtett álláspontját, hogy míg az indokláskérésben az „üzleti haszon, nyereség” tekintetében kért további információkat és felvilágosítást a kérelmezőtől, addig a kiegészítő indokláskérésben az adók és az év végi a számviteli törvény szerinti

kalkulált adózás utáni nyereség bemutatását kérte. Az indokoláskérésekben nem különböző számokra, adatokra, információkra kért adatközlést.

16. A 2. kiegészítő indokolásban a kérelmező nem jelölte meg pontosan, hogy mit ért „a projektből érkező, adózás előtti várható nettó nyereség” alatt, azonban az indokolás alapján megállapításra került, hogy a közvetlen költségeket értette ez alatt a fogalom alatt, amely nem azonos a nyereséggel. Figyelemmel arra, hogy a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Számvtv.) több helyen rögzíti (többek között a Számvtv. 37. § (1) bekezdésében is), hogy a nyereségen „az üzleti év adózott eredményét” kell érteni, ennek megfelelően nem értelmezhető az az indoklás, mely szerint az adók majd az adózott eredményből kerülnek levonásra. A kérelmező a 2. kiegészítő indokolásában kifejtette, hogy az indoklásban benyújtott költségek között sem a vállalkozás közvetett költségei, sem az adók és járulékok nem kerültek levonásra, mivel azok „év közben pontosan nem meghatározhatóak”, és „Ezen közvetett költségekre fedezetet nyújt a projekt nyeresége.” A fentiek szerint a kérelmező az indoklásaiban és a jogorvoslati kérelemben is számos nyilatkozatot tett a tekintetben, hogy egyes költségeket (adókat) az indoklásában „nem számolt el”, illetve „nem került a projektre felosztásra”. E körben ellentmondásosan azt is rögzítette a jogorvoslati kérelmében, hogy az indoklás megfelelő, ha abból az ajánlatkérő meg tudja állapítani a részletezett költségelemek alapján, hogy az ajánlati ár tartalmaz valamennyi jogszabályban és egyéb módon vállalt olyan kötelezettséget, amelynek figyelembevételével a kérelmező az ajánlati ára kialakításakor kalkulált.

17. Az ajánlatkérő szerint a kérelmező ajánlati ára nem megalapozott, mivel az ajánlati ára képzésekor egyes költségeket (adókat) az indoklása szerint nem számolt el, illetve nem kerültek azok a „projektre felosztásra”. Felhívta a figyelmet, hogy egy alkalommal indokolást, két alkalommal kiegészítő indokolást kért a kérelmezőtől, részleteiben is rákérdezve a szerződés ellenértékére vetített adók (adott esetben vámok) mértékére, külön kiemelve azokat az adókat, vámokat, melyek relevánsak lehetnek a szerződés tekintetében. Mindezeket a kérelmező nem vitatta a rendelkezésére álló eszközökkel. A közbeszerzés iratanyagából bárki számára kétséget kizáróan megállapítható, hogy az ajánlatkérő mind az eljárás során elvégzett bírálat, mind pedig a Kbt. 72. § (1)-(3) szerinti indoklás-kérések során a jogszabályokban meghatározott kereteken belül, minden tőle elvárhatót megtett a megajánlott ár megfelelőségéről való meggyőződés, illetve az indokolások elfogadhatóságának megítélése érdekében. Idézte az indokolások releváns részeit. Azok alapján az ajánlatkérő számára egyértelművé vált, hogy az adók az indokolásokban nem kerültek elszámolásra, és azokat a nyereségből kívánta a kérelmező elszámolni. Mindezzel az eredeti indokolásban benyújtott nyereség mértéke is változik (megjegyezte, hogy a nyereség mértékének módosulását a kérelmező a 2. kiegészítő indoklásában konkrét százalékos mértékben rögzítette is). E körben az ajánlatkérő álláspontja alátámasztására hivatkozott több döntőbizottsági határozatra, valamint idézte a Fővárosi Törvényszék 103.K.700.536/2019/13. számú ítéletét, amely szerint, amennyiben az objektív alapú indoklás követelménye akár egyetlen közölt adat alapján nem teljesül, akkor az indoklás nem megfelelő, nem elfogadható és az ajánlat ez okból való érvénytelensége megállapítása jogszerű.

18. A kérelmező azon álláspontjával összefüggésben, mely szerint az ajánlatban megjelölt üzleti haszon és nyereség bőségesen fedezetet nyújt a kiegészítő indoklás 20. oldalán szereplő, előzetesen kalkulált adók befizetésére, az alábbiakat adta elő. Álláspontja szerint a haszon és nyereség a bevételek és a kiadások (ráfordításokat, költségeket is ideértve) különbségéből adódik, és csökkentésre került a jogszabályban meghatározott adófizetési kötelezettségekkel, nem szolgálhat a korábbi hiányos kalkulációból eredő hiányok pótlására,

abba egyéb költségek már nem érthetők bele, nem számolhatók el annak terhére. Ezzel összefüggésben idézte a Döntőbizottság D.552/33/2020. számú határozatát, valamint a Kbt. Nagykommentár XIII. fejezet megállapítását, mely szerint az ajánlattevőnek el kell tudni dönteni egy adott ajánlati elemre vonatkoztatva, hogy azzal kapcsolatban merül-e fel és ha igen, milyen összegű helyi iparüzési adó kötelezettség, így nem elfogadható, ha az ajánlattevő azzal a kockázati tartalék keretében számol. A kérelmező továbbá tévesen hivatkozik arra ehelyütt, hogy az indoklaskérés “üzleti haszon, nyereség”, valamint a kiegészítő indoklaskérések “adók bemutatása, számviteli törvény szerint kalkulált adózás utáni eredmény” fogalmai különböző számokra, adatokra, információkra vonatkoztak volna. Amennyiben a kérelmező az irányadó közbeszerzési gyakorlatnak megfelelően járt volna el az indoklás elkészítése során, úgy ezen adatok egymással számszaki és logikai összefüggésben kerültek volna bemutatásra, a vonatkozó adók levonását követően kerülhetett volna bemutatásra az üzleti haszon, azaz a nyereség. Miután a kérelmező az indoklásában kifejezetten deklarálta és jelen jogorvoslati kérelmében meg is erősítette, hogy indoklásában nem szerepeltek a vonatkozó adók, így a fogalmi különválasztás különösen indokolatlannak és félrevezetőnek minősül. Felhívta a figyelmet, hogy a Számvtv. 15. § (3) és (7) bekezdésében előírt valódiság elvére és összemérés elvére utalva a Döntőbizottság a D.417/19/2022. számú határozatában is megerősítette, hogy „az indoklásban minden költséget ott kell kalkulálni, ahol az ténylegesen felmerül, ellenkező esetben a keresztfinanszírozás tervezésével az indoklás nem minősülhet objektív alapúnak. A keresztfinanszírozás tilalmára tekintettel az adott költségeket a felmerülésük helye szerint, a felmerülés tárgya szerinti költségelemben szükséges kalkulálni.”

A Döntőbizottság döntése és annak indokai

19. A Döntőbizottság a Kbt.-nek a tárgyi közbeszerzési eljárás megindításakor hatályos rendelkezései alapján az alábbiak szerint vizsgálta meg a jogorvoslati kérelmet, amely az ajánlatkérő által alkalmazott érvénytelenségi indokokat kifogásolja.

20. A Kbt. 106. § (1) bekezdése szerint az ajánlatkérő gyakran felmerülő közbeszerzései megvalósítása érdekében dinamikus beszerzési rendszert hozhat létre.

A Kbt. 107. § (1) bekezdése szerint a dinamikus beszerzési rendszerbe történő felvételre az ajánlatkérő a meghívásos eljárás részvételi szakaszának szabályait, a dinamikus beszerzési rendszerben a beszerzés megvalósítására a meghívásos eljárás ajánlattételi szakaszának szabályait alkalmazza az ezen alcímben foglalt eltérésekkel. A 83. § (3) bekezdése nem alkalmazandó.

A Kbt. 69. § (1) – (3) bekezdései szerint:

(1) Az ajánlatok és részvételi jelentkezések elbírálása során az ajánlatkérőnek meg kell vizsgálnia, hogy az ajánlatok, illetve részvételi jelentkezések megfelelnek-e a közbeszerzési dokumentumokban, valamint a jogszabályokban meghatározott feltételeknek.

(2) Az ajánlatkérő köteles megállapítani, hogy mely ajánlat vagy részvételi jelentkezés érvénytelen, és hogy van-e olyan gazdasági szereplő, akit az eljárásból ki kell zárni. Az ajánlatkérő a bírálat során az alkalmassági követelmények, a kizáró okok és a 82. § (5) bekezdése szerinti kritériumok előzetes ellenőrzésére köteles az egységes európai közbeszerzési dokumentumba foglalt nyilatkozatot elfogadni, valamint minden egyéb tekintetben a részvételi jelentkezés és az ajánlat megfelelőségét ellenőrizni, szükség szerint a 71–72. § szerinti bírálati cselekményeket elvégezni.

(3) A (2) bekezdésben foglaltak alapján megfelelőnek talált ajánlatokat az ajánlatkérő az értékelési szempontok szerint értékeli.

A Kbt. 72. § (1) - (3) bekezdései szerint:

(1) Az ajánlatkérő az értékelés szempontjából lényeges ajánlati elemek tartalmát megalapozó adatokat, valamint indokolást köteles írásban kérni és erről a kérésről a többi ajánlattevőt egyidejűleg, írásban értesíteni, ha az ajánlat a megkötni tervezett szerződés tárgyára figyelemmel aránytalanul alacsony összeget tartalmaz az értékelési szempontként figyelembe vett ár vagy költség, vagy azoknak valamely önállóan értékelésre kerülő eleme tekintetében.

(2) Az ajánlatkérő figyelembe veheti az olyan objektív alapú indokolást, amely különösen

a) a gyártási folyamat, az építési beruházás vagy a szolgáltatásnyújtás módszerének gazdaságosságára,

b) a választott műszaki megoldásra,

c) a teljesítésnek az ajánlattevő számára kivételesen előnyös körülményeire,

d) az ajánlattevő által ajánlott áru, építési beruházás vagy szolgáltatás eredetiségére,

e) a 73. § (4) bekezdése szerinti környezetvédelmi, szociális és munkajogi követelményeknek való megfelelésre, vagy

f) az ajánlattevőnek állami támogatások megszerzésére való lehetőségére vonatkozik.

(3) Az ajánlatkérő az indokolás elfogadhatóságának megítéléséhez - ha az elfogadhatóság kétséges - további kiegészítő indokolást kérhet az ajánlattevőtől, a többi ajánlattevő egyidejű értesítése mellett. Az ajánlattevő kötelessége az ajánlati ára megalapozottságára vonatkozó minden tény, adatot, kalkulációt az ajánlatkérő rendelkezésére bocsátani ahhoz, hogy megfelelő mérlegelés eredményeként az ajánlatkérő döntést hozhasson az ajánlati ár megalapozottságáról. Az ajánlatkérő köteles érvénytelennek nyilvánítani az ajánlatot, ha a közölt információk nem indokolják megfelelően, hogy a szerződés az adott áron vagy költséggel teljesíthető.

A Kbt. 73. § (2) bekezdése szerint az (1) bekezdésben foglaltakon túl az ajánlat érvénytelen, ha aránytalanul alacsony ellenszolgáltatást vagy más teljesíthetetlen feltételt tartalmaz [72. §].

A Kbt. 145. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 27. § (2) bekezdése szerint a hatóság gondoskodik arról, hogy a törvény által védett titok (a továbbiakban: védett adat) ne kerüljön nyilvánosságra, ne juthasson illetéktelen személy tudomására, és a személyes adatok védelme biztosított legyen.

21. A Döntőbizottság az Ákr. 27. § (2) bekezdése alapján a határozat szerkesztésekor gondoskodott arról, hogy a kérelmező indokolásaiban védett adattá nyilvánított tartalmak ne kerüljenek nyilvánosságra.

22. A Döntőbizottság rögzíti, hogy az ajánlatkérő a 2023. augusztus 7-én megküldött közbenső döntésével azért nyilvánította érvénytelenné a kérelmező ajánlatát, mert

- a kérelmező az 1. kiegészítő indokolásában „akként nyilatkozott [...], hogy a projekthez tartozó adók a korábban benyújtott árindokolásban nem kerültek elszámolásra”, valamint, azért, mert
- a 2. kiegészítő indokolásban a kérelmező kifejtette, hogy „az általa az árindokolásban benyújtott költségek között sem a vállalkozás közvetett költségei, sem az adók és járulékok nem kerültek levonásra [...] és ezen közvetett költségekre fedezetet nyújt a projekt nyeresége.”, és hogy a „korábban benyújtott árindokolása nem tartalmazott minden költséget” és „ezeket a nyereség terhére kívánta elszámolni”, végül arra tekintettel, hogy
- „a nyereség nem képezheti az eredeti árindokolásban nem megfelelően kalkulált költségek forrását, továbbá a nyereség körében nincs lehetőség költségek elszámolására, mivel azokat ott kell elszámolni, ahol azok felmerülnek.”

23. A jogorvoslati eljárás során az ügyfelek több döntőbizottsági és bírósági eseti döntésre hivatkoztak, a Döntőbizottság ugyanakkor a jelen jogorvoslati kérelem elbírálásakor alapvetően a Kúria Kfv.IV.38.105/2018/8. számú ítéletét vette figyelembe. Eszerint „a közbeszerzési eljárásban az ajánlatkérő az értékelés szempontjából lényeges ajánlati elemek tartalmát megalapozó adatokat, valamint indokolást köteles írásban kérni. Ha az ajánlat a megkötni tervezett szerződés tárgyára figyelemmel aránytalanul alacsony összeget tartalmaz az értékelési szempontként figyelembe vett ár vagy költség tekintetében, akkor alappal merül fel az ajánlat érvénytelensége.” A bírósági és döntőbizottsági joggyakorlat szerint nem arról van tehát szó, hogy az ajánlatkérőnek kellene igazolnia, hogy miért nem teljesíthető a szerződés az adott ajánlati áron, amennyiben az ajánlatkérő az ajánlati ár tekintetében jogszerűen indokolást kért, az ajánlattevőnek kell ajánlati árát alátámasztania. Lényeges, hogy a Kbt. 72. § (2) bekezdése szerint az indokolásnak „objektív alapú”-nak kell lennie.

24. Az ajánlatkérő a tárgyi közbeszerzési eljárás során egy alkalommal indokolást, két alkalommal kiegészítő indokolást kért a kérelmezőtől. A Fővárosi Törvényszék is rámutatott arra a 103.K.700.536/2019/13. számú ítéletében, hogy „az ajánlati ár magyarázatát adó árindokolások egymásra épülnek, azokban megadott adatok csak együtt értelmezhetők, a közölt adatok objektivitása is csak együttes vizsgálat alapján ítéltető meg.”

25. A Döntőbizottság összevezette az ajánlatkérő érvénytelenségi döntésében hivatkozott okokat azokkal az adatkörökkel, amelyekkel kapcsolatosan az ajánlatkérő a kérelmezőtől indokolást kért. Az (első) indokoláskérés példálózó jellegű felhívást tartalmazott arra, hogy a kérelmező indokolásában közölje az ajánlati ár részét képező adókat, adott esetben vámokat, ezzel összefüggő adatokat ugyanakkor a kérelmező indokolása nem tartalmazott. Az ajánlatkérő az 1. kiegészítő indokoláskérésben már kifejezetten kérte a „projekthez tartozó adók, a szerződéses ellenértékre vetített adók, adott esetben vámok” bemutatását, a kérelmező 1. kiegészítő indokolásában ugyanakkor úgy nyilatkozott, hogy ezek a korábbi indokolásban „nem kerültek elszámolásra” és a „nyereség fedezetet nyújt az [...] adókra”. A 2. kiegészítő indokoláskérésben foglaltakra továbbá a kérelmező nyilatkozott, hogy az indokolás szerinti „várható nettó nyereség”-ből a „közvetett költségek [...adók...] nem kerültek levonásra”, továbbá a 2. kiegészítő indokolásban szereplő adók az indokolás szerinti „költségkalkulációban nem kerültek elszámolásra”, majd módosította a nyereség tekintetében a korábbi indokolásban megjelölt arányszámokat és összegeket.

26. A Döntőbizottság a kérelmező álláspontjával kapcsolatosan rögzíti, hogy mint az a fentiekből is látszik, az ajánlatkérő következetesen ugyanazon adatkörre nézve kért indokolásokat a kérelmezőtől, nevezetesen a projektekre, ajánlati árra, stb. vetített adók bemutatását kérte. Nem értett egyet azon kérelmezői állásponttal, hogy a kiegészítő indokoláskérések és az érvénytelenségi döntés alapjául az ajánlatkérő által generált ellentmondás szolgált. Valójában a kérelmező már indokolásában sem mutatta be az ajánlati árra vetített adótartalmat, az 1. kiegészítő indokolásban pedig nyilatkozott, hogy adókkal nem számolt az ajánlattétel során, azt a nyereség terhére kéri figyelembe venni, majd a 2. kiegészítő indokolásban ezt fenntartotta, ezzel együtt mégis megváltoztatta a nyereség várható mértékét. A kérelmező sem az indokolás, sem a kiegészítő indokoláskérések jogszerűségét nem vitatta.

27. Bár a Kbt. nem tartalmaz értelmező rendelkezést azzal összefüggésben, hogy mi minősül objektív alapú indokolásnak, e célból elfogadható minden tény, adat, kalkuláció, amely alkalmas az ajánlati ár alátámasztására, hogy megfelelő mérlegelés eredményeként az ajánlatkérő döntést hozhasson az ajánlati ár megalapozottságáról. Ezen adatsoportba legfőképpen azon adatok és a rájuk vonatkozó indokolások tartoznak, amelyek az ajánlatkérő meggyőződési kötelezettségének a teljesítéséhez szükségesek, azaz a jogszerűen alkalmazott indokoláskérésben felsorolt adatok. A jelen esetben az ajánlatkérő által kért indokolást az adók tekintetében nem teljesítette a kérelmező. A Döntőbizottság a Kbt. 72. §-a szerinti indokolás objektivitásával összefüggésben irányadónak tekinti a Fővárosi Törvényszék 103.K.700.536/2019/13. számú ítéletében tett megállapítást. Eszerint „A Kbt. rendelkezései kogenciájából adódóan, ha az aránytalanul alacsony árra vonatkozó jogi szabályozás alapján az objektív alapú indokolás követelménye akár egyetlen közölt adat alapján nem teljesül, az indokolás nem megfelelő, az ajánlat ez okból való érvénytelenségének megállapítása jogszerű.”

28. A Döntőbizottság nem osztotta a kérelmező azon álláspontját, mely szerint a társasági adó, iparüzési adó, innovációs járulék, rehabilitációs hozzájárulás, stb. év közben nem pontosan meghatározható. A kalkulációhoz minden adat rendelkezésre áll (adott projekt nettó árbevétele, ha van alvállalkozó, akkor annak a mértéke stb.), tehát kalkulálható egy adott projekt tekintetében is ez az adat. Mindezt egyébként a 2. kiegészítő indokolásban a kérelmező be is mutatta számszerűen, de továbbra is a nyereségben szerepeltette ezeket a tételeket. A kérelmező indokolásában és 1. kiegészítő indokolásában tehát nem közölte az adótételeket, majd a 2. kiegészítő indokolásában először szintén nem közölte, majd amikor mégis levonta az adókat, azzal indokolása „nettó nyereség” vagy adózás előtti nyereség mértékét módosította. A Fővárosi Törvényszék maga is arra jutott a 103.K.700.175/2019/10. számú ítéletében, hogy „[...] az indokolás meg nem felelősége nem csak akkor állapítható meg, ha a megajánlott ár aránytalanul alacsony, hanem akkor is, ha az indokolás az adatok változtatása miatt nem megfelelő.” A fentiekből következően az ajánlattevőknek az indokolaikban minden költséget ott kell kalkulálniuk, feltüntetniük, ahol az ténylegesen felmerül, ellenkező esetben a keresztfinanszírozás tervezésével az indokolás nem minősülhet objektív alapúnak. A bírósági és döntőbizottsági joggyakorlat miatt ilyen esetben az indokolás azért nem objektív, illetve nem alkalmas az ajánlati ár alátámasztására, mert az ajánlatkérő nem jut el annak megítéléséhez, hogy a szerződés az adott ajánlati áron ténylegesen teljesíthető e.

29. A Döntőbizottság megállapította, hogy az ajánlatkérő jogszerűen nyilvánította érvénytelenné a kérelmező ajánlatát a Kbt. 73. § (2) bekezdése alapján. A kérelmező indokolásai nem feleltek meg a Kbt. 72. § (2) bekezdése szerinti objektivitás követelményének, továbbá a kérelmező nem tett eleget a Kbt. 72. § (3) bekezdés második mondatában foglalt kötelezettségének és az ajánlati ára megalapozottságára vonatkozó minden tény, adatot, kalkulációt nem bocsátott az ajánlatkérő rendelkezésére. Fentiekre tekintettel a Döntőbizottság a Kbt. 145. § (2) bekezdése szerinti hatáskörében eljárva a Kbt. 165. § (2) bekezdés a) pontja alapján az alaptalan jogorvoslati kérelmet elutasította, így a kérelmező által megfizetett igazgatási szolgáltatási díjat az Ákr. 126. § (2) bekezdés a) pontja alapján a kérelmező viseli.

30. A határozat közigazgatási perben történő felülvizsgálatát a Kbt. 170. §-a biztosítja. A Döntőbizottság tájékoztatja a feleket, hogy jelen határozat közigazgatási perben történő felülvizsgálatára a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 12. § (1) bekezdés és a 13. § (3) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint a Fővárosi

Törvényszék kizárólagosan illetékes. A jogi képviselet a Kp. 27. § (1) bekezdése b) pontja alapján kötelező. A kereseti kérelem elektronikus úton történő benyújtása az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 9. § (1) bekezdése és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 608. § (1) bekezdése alapján kötelező.

Budapest, 2023. szeptember 18.

Dr. Fáy Zoltán sk
közbeszerzési biztos

Söpkéz Gusztávné sk
közbeszerzési biztos

Dr. Kriston Kinga sk
közbeszerzési biztos

A kiadmány hitelül:

Liszi Barbara
titkársági ügyintéző

Kapják:

1. Ajánlatkérő képviselője, kizárólag elektronikus úton
2. Kérelmező képviselője, kizárólag elektronikus úton
3. Miniszterelnökség, kizárólag elektronikus úton